

DRAGOŠEVIĆ, Hranić, graditelj (Korčula, ? – 1430). Zidao jednu kulu u rodnome gradu, a 1403. i u Trogiru. God 1406–27. s pomoćnicima gradi lađe i prizemlje zvonika korčulanske katedrale. Hranićev grob s natpisom bio je uz crkvu franjevac na otočiću Badiji kraj Korčule.

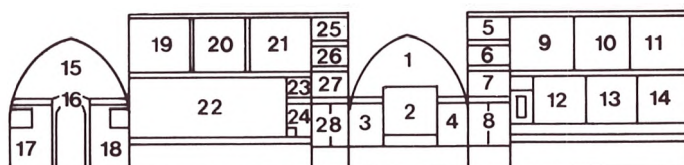
LIT.: C. Fisković, Korčulanska katedrala, Zagreb 1939. — V. Foretić, Otok Korčula u srednjem vijeku do 1420, Zagreb 1940.

DRAGOTIN, selo JZ od Đakova. Prije Turaka bio je bogat posjed đakovačke biskupije. Na brežuljku stoji župna crkva, spomenuta 1332. U svetištu sačuvan gotički svod, ostali dijelovi pregrađeni neogotički (1899. arh. J. Vancaš).

LIT.: D. Vukičević-Samaržija, Sakralna gotička arhitektura u Slavoniji, Zagreb 1986.

DRAGOVIĆ, selo I od Pakraca. U selu se nalaze ruševine gotičke crkvice Sv. Stjepana, a nedaleko od sela burg Čaklovac, koji je prije 1476. bio u posjedu vranskoga priorata.

DRAGUĆ, selo u sr. Istri, na cesti Pazin–Buzet. Od srednjovj. urbanističkog rasporeda očuvao se veliki središnji trg na kojemu župna crkva sa zvonikom i općinska palača, zajedno s okolnim kućama, zatvaraju utvrđenu jezgru naselja, kaštel, u kojemu je dio prolaza nadsvodeno. Do trga vodi glavna ulica s redom kuća kojih su vanjski zidovi služili kao obrambene zidine predgrađa. Valjkasti bastion izgradili su Mlečani u XVI. st. Crkvice Sv. Roka iz poč. XVI. st., pravokutna tlocrta, ima trijem pred ulazom. Sve plohe unutrašnjosti (zidovi i šiljasti svod) oslikao je zidnim slikarjama istarski slikar meštar Anton s Padove, o čemu svjedoče natpisi

DRAGUĆ, raspored zidnih slika u crkvi Sv. Roka: 1. Navještenje; 2. Sv. Fabijan, Sv. Rok i Sv. Sebastijan; 3. Sv. Elizej i Sv. Antun opat; 4. Sv. Blaž i Sv. Andrija; 5. Sv. Grgur papa; 6. Prorok Danijel; 7. Prorok; 8. Sv. Pavao i Sv. Lucija; 9. Ex voto protiv kuge; 10. Krist pred Herodom (?); 11. Krist pred Pilatom (?); 12. Rođenje Kristovo; 13. Bijeg u Egipt; 14. Prikazanje u hramu; 15. Imago pietatis; 16. oslikani glagoljski natpis; 17. Raj; 18. Pakao; 19. Krštenje u Jordanu; 20. Napastovanje u pustinji; 21. Sv. Margareta; 22. Poklonstvo Sv. Triju kraljeva; 23. Euharistijski Krist; 24. Mrtva priroda s cvijećem; 25. Sv. Jerolim; 26. Sv. Ambroz; 27. Sv. Augustin; 28. Sv. Apolonija i Sv. Petar

u crkvi: glag. iz 1529. i lat. iz 1537. Na originalan način spajao je pučki izraz i renesansne oblike i stvorio impozantan ciklus fresaka. Najpoznatiji su prizori: *Poklonstvo Sv. triju kraljeva*, *Bijeg u Egipt*, *Imago pietatis* i *Navještenje* iznad oltara. U crkvi Sv. Elizeja na groblju, romaničkoj jednobrodnoj građevini iz XIII. st. s ravnim stropom i polukružnom apsidom, otkrivene su romaničke freske u kojima je vidljiv biz. utjecaj u ikonografiji (*Rođenje Krista*, *Poklonstvo kraljeva*, *Bijeg u Egipt*, *Posljednja večera*, *Judin poljubac*, *Raspeće*, *Polaganje u grob*, likovi svetaca na bočnim zidovima, *Navještenje* na trijumfalnom luku).

LIT.: B. Fučić, Slikovnica meštra Antona, Bulletin JAZU, 1957, 1. — Isti, Istarske freske, Zagreb 1963. — Isti, Romaničko zidno slikarstvo istarskog ladanja (Ciklusi u Bazgaljima i Draguču), Bulletin JAZU, 1964, 3. — B. Marušić, Istarska grupa spomenika sakralne arhitekture s upisanim apsidom, Histria archaeologica, 1974, 1–2. — B. Fučić, Glagoljski natpisi, Zagreb 1982.

DRAGUĆKI BREVIJAR, pergamentni kodeks iz poč. XV. st. (1407. ili 1408, Arhiv HAZU III. b. 25), vel. 29,3 × 20,6 cm, 195 listova, pisan hrv. glagoljskim ustavom. Pisala su ga i iluminirala tri ili četiri umjetnika. Iluminacije su izvedene na način tradicionalne glag. ornamentike: inicijali i vinjete iskićeni florelnim motivima, pletenicama i rakovicama pretežno u crvenoj boji, poneke kombinirane s crnim te drugim bojama. Ima tri figuralne rustične minijature (na listu 103b, 111b i 135b) te vješto crtanu Pashalnu tablu. Sadrži dio Rimskog brevijsara (*Proprium de tempore*) na crkvenoslav. jeziku hrv. redakcije. Nastao vjerojatno u Lici.

LIT.: J. Vajs, Najstariji brevijsar, Prag 1910, str. 87–91. — V. Štefanić, Glagoljski rukopisi JAZU, I, Zagreb 1969, str. 117–120.

DRAGUNIĆ, Ivan, graditelj (Šibenik, XV. st.). U šibenskim kvadernama spominje se da je gradio crkve Sv. Nikole i Sv. Benedikta, i to 1429. s mešтром Boninom da Milanom, a 1433. s protomešтром Stjepanom iz Šibenika.

LIT.: D. Frey, Der Dom von Sebenico und sein Baumeister Giorgio Orsini, Wien 1913, str. 129. — I. Fisković, Uz proširenje djelatnosti Jurja Dalmatinca u Šibeniku, Zbornik za likovne umjetnosti (Novi Sad), 1977.

DRAGUĆ, zidne slike u crkvi Sv. Roka

DRAŠIĆ, Natko, arhitekt (Split, 14. X. 1939). Diplomirao 1963. u Ljubljani (E. Mihevc). Djelovao u Građevno-projektnom zavodu u Rijeci (1975–90). Bavi se školskom, sportskom i industrijskom arhitekturom, a radovi mu se odlikuju sukladnošću konstruktivnih, funkcionalnih i estetskih sadržaja. Autor je osnovne škole i gimnastičke dvorane u Poreču (1976, s A. Šlosarom), osnovne škole s gimnastičkom dvoranom u Varaždinskim Toplicama (1977, I. nagrada na republičkom natječaju za spomen-školu povodom 400. obljetnice hrvatskoga školstva), kamionskoga terminala »Autoprometa« u Cerniku kraj Rijeke (1980), proizvodne hale i skladišta tvornice »Jedinstvo« u Jankomiru (1985) i industrijskoga kompleksa INA-OKI (1982) u Zagrebu te Doma sportova u Lovranu (1990).

V. El. i R.

DRAŠKOVEC, selo u I. Međimurju. Župnu crkvu Sv. Roka sa dva zvonika na glavnome pročelju, započetu oko 1774. dao je podići grof Mihovil Ivan Althan, tada gospodar Međimurja. U crkvi se ističe među kasnobarokno-klasicističkim namještajem slika Sv. Kajetana (oko 1793).

DRAŠKOVIĆ, Julija, slikarica (Požun [Bratislava], 11. IX. 1847 — Trakošćan, 11. V. 1901). Kćerka grofa Dragutina Erdődyja, supruga grofa

DRAGUĆKI BREVIJAR. Zagreb, Arhiv HAZU

K. DRAŠKOVIĆ, *Skok Stjepana Erdődyja*

Ivana Draškovića, vlasnika Trakošćana. O njezinu školovanju i djelima zna se vrlo malo. Slikala je u ulju, temperi i akvarelu. Od očuvanih slika u Trakošćanu ističu se obiteljski portreti supruga i brata, likovi seljanki iz okolice Bednje, slika dvorca Bisaga i studija dječje glave. Radila i kopije po djelima E. Murilla, P. P. Rubensa.

LIT.: K. Filić, Otvorenje novih muzejskih prostorija u dvorcu Trakošćan, *Vijesti MK*, 1957, 6. — A. Simić-Bulat, Slikarstvo XIX stoljeća u Hrvatskoj, Sjeverozapadna Hrvatska (katalog), Zagreb 1961. B. Šu.

DRAŠKOVIĆ, Juraj (Georg), foto-amater (Dubovac kraj Karlovca, 31. VIII. 1804 — Graz, 13. X. 1889). Potomak je plemićke obitelji. Bio je profesionalni vojnik; obavljao je dužnost podmaršala do umirovljenja 1851. Obnovio je dvorac Trakošćan (1853–56) i opremio ga starinskim pokućstvom, slikama, oružjem, knjižnicom i amaterskim foto-ateljeom. Prvi u Hrvatskoj snima i izrađuje kalotipije (1852). Ušćuvano je oko 75 njegovih snimki u dva albuma (Muzej za umjetnost i obrt, Zagreb): u prvome 57 kalotipija nastalih poč. 50-ih godina a u drugome fotografije nastale poč. 60-ih. Snimao je većinom portrete (autoportreti, supruga,

Đ. DRAŽIĆ i E. ŠMIT, južni ulaz u Zagrebački velesajam

Janko Drašković) i umj. djela te krajolike i arhitekturu s obiteljskih imanja (Trakošćan, Klenovnik). Autor je prvoga poznatoga grupnoga portreta u povijesti hrv. fotografije (*Članovi obitelji Török, Csaky i Desszeffy*, oko 1853) i najstarijega očuvanoga akta (*Jurimirska frajla*, ambrotipija, 1865). LIT.: M. Tonković, Juraj i Karlo Drašković kao fotografi (katalog), Zagreb 1985. M. Ton.

DRAŠKOVIĆ, Karlo (Dragutin), foto-amater (Požun [Bratislava], 29. XII. 1873 — Beč, 12. I. 1900). Potomak je plemićke obitelji, sin slikarice J. Drašković. Fotografijom se počeo baviti poč. 90-ih godina. Snimao je narodne nošnje, seljake, proštenja, krajolike i arhitekturu. Postigao je vrhunsku likovnu i tehničku vrsnoću fotografije pa je 1895. postao članom »Wiener Camera Cluba«. Ušćuvano je nekoliko stotina njegovih snimki; ističu se snimke zaustavljenih pokreta (*Skok Stjepana Erdődyja*, 1895; *Skok u vodu L. Odeschalchija*, 1897) te portreti ljudi s margine (*Prosjak*, dijapozitiv, 1894) kojima uvodi socijalni smjer u hrv. fotografiju. D. je jedan od začetnika umj. fotografije u Hrvatskoj, a njegov pristup krajoliku prepoznaje se u kasnije oblikovanoj estetici tzv. zagrebačke škole fotografije.

LIT.: M. Tonković, Juraj i Karlo Drašković kao fotografi (katalog), Zagreb 1985. M. Ton.

DRAŠNICE, selo u Makarskome primorju. Uz more se nalazi groblje sa srednjovj. nadgrobnim pločama i barokna crkva iz 1745 (porušena u potresu 1794; obnovljena i ponovno porušena 1961). U podu crkve uzidane su srednjovj. grobne ploče. Iznad sela je gotička crkva Sv. Stjepana u kojoj je nađen rim. natpis iz II. st. i natpis iz 1446. koji spominje hercega Stjepana.

LIT.: N. Bezić-Božanić, Stećci i nadgrobne ploče u Makarskom primorju, *Starinar* (Beograd), 1966, 17. — *Ista*, Srednjovjekovni spomenici Makarskog primorja, Makarski zbornik, 1970, str. 296. N. B. B.

DRAŽIĆ, Đivo, arhitekt (Zagreb, 23. V. 1951). Diplomirao 1976. na Arhitektonskom fakultetu u Zagrebu. Radio u poduzećima »Prostor-Forum« i »Interinžinjer«, a god. 1991. suosnivač biroa »Studio Arhing«. Značajnija su mu izvedena djela: objekt 8 (1982, s E. Šmitom) u Maredi kraj Novigrada, akreditivno-informativni centar na Zagrebačkom velesajmu — južni ulaz (1987, s E. Šmitom), poslovna zgrada uprave carina na Zagrebačkom velesajmu (1990, s E. Šmitom) te stambeno-poslovni objekt 30 u bloku Centar II u Osijeku (1991). Sudjeluje na natječajima za Ugostiteljsko-hotelijsku i turističku srednju školu u Zagrebu (1982, II. nagrada, s E. Šmitom), idejno urbanističko rješenje novog dijela Osijeka na lijevoj obali Drave (1983, I. nagrada, s E. Šmitom), urbanističko-arhitektonsko rješenje centra turističkoga naselja Rabac (1988, s E. Šmitom i B. Bodrožićem) te za idejno urbanističko arhitektonsko rješenje Svjetskoga trgovačkoga centra na Zagrebačkom velesajmu (1991, s E. Šmitom).

BIBL.: *Neke urbanističke nedoumice arhitektonskog natječaja*, ČIP, 1985, 12; *Melankolija metafizičke slike*, ibid., 1990, 6.

LIT.: T. Odak, Povod, Univerzijada, ČIP, 1986, 11. — I. Oštrić, Poslijepodne jednog arhologa, ibid., 1991, 1–2. — T. Odak, Kontinuitet u kontekstu (katalog), Ljubljana, 1991. F. Vu.

DRAŽOJEVIĆ, Petar, klesar iz Sane u Bosni. Djelovao je uglavnom u Šibeniku od 1444. do devetog desetljeća XV. st. Najprije radi s klesarom D. Gonrebićem, a od 1451. pomaže Jurju Dalmatincu pri gradnji sakristije stolne crkve; iste godine priprema mu na Braču kamen za radove na crkvi Sv. Franje u Anconi; 1453. zakupljuje općinske kamenolome na otočiću Tijatu. Oko 1467. nastanjen je u Zadru, a 1483. ponovno se spominje u Šibeniku.

LIT.: D. Frey, Der Dom von Sebenico und sein Baumeister G. Orsini, *Jahrbuch CC*, 1913. — I. Fisković, Neki vidovi umjetničkog rada Jurja Dalmatinca u Šibeniku i Splitu, *Radovi HIJZ*, 1981, 27–28. I. Fis.

DRECHSLER-BIŽIĆ, Ružica, arheolog (Bosanska Dubica, 5. II. 1921). Studirala na Filoz. fakultetu u Beogradu. Do 1952. radi u Zemaljskom muzeju u Sarajevu, potom u Arheološkom muzeju u Zagrebu. Bavi se obradom arheol. nalaza brončanog i željeznog doba na području Like i djelomično Korduna. Istražila veći broj japodskih naselja i nekropola (Kompolje, Prozor, Vrebac, Pećani).

BIBL.: *Naselje i grobovi prahistorijskih Japoda u Vrepcu*, VjAM, 1958; *Istraživanje nekropole prahistorijskih Japoda u Kompolju*, ibid., 1961; *Nekropola prahistorijskih Japoda u Prozoru kod Otočca*, ibid., 1973; *Caractéristiques des agglomérations fortifiées dans la région centrale des Japodes* (Akti međunarodnog simpozija u Mostaru), Godišnjak ANUBiH (Sarajevo), 1975. R.

DREMPETIĆ-HRČIĆ, Zorislav, slikar (Donja Stubica, 17. II. 1934). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1961 (Lj. Babić). Od 1978. direktor Muzeja seljačkih buna u Gornjoj Stubici. U ranijem razdoblju slika apstraktno, poslije se vraća figuraciji i zavičajnom krajoliku, idiličnih i poetičnih ugođaja (*Stara trgovina*, 1973; *U selu*, 1978; *Zagorski pejzaž*,